

HOMILIA DIVENDRES SANT
Catedral Basílica de Menorca 14 d'abril de 2017

Tota la litúrgia d'aquesta tarda ens convida a contemplar Jesús a la creu, instrument terrible de turment, a través del qual vam descobrir la nostra salvació.

Per realitzar aquesta contemplació de la creu de Crist, anem a fixar-nos en tres frases de la Sagrada Escriptura i els antics cristians, en què es resumeix el significat de la creu.

1.- Miraran aquell que han traspassat

La primera frase apareixia al final de l'evangeli que avui hem proclamat. És un text del profeta Zacaries amb el qual Joan vol il·luminar el misteri de la creu. Diu: "miraran aquell que han traspassat". Perquè els cossos no quedessin penjats en dissabte, els jueus van demanar a Pilat que els trenquessin les cames i així provocar-los la mort. Però a Jesús el van trobar ja mort i no li trencaren les cames, sinó que li van obrir el costat amb una llança. D'aquest costat va sortir sang i aigua.

Aquesta frase és una invitació a mirar la creu, a contemplar al que ha estat elevat sobre la terra i atreu tot cap a si. Qui penja de la creu no és un maleït sinó el signe de totes les benediccions de Déu.

En aquesta creu es revela tot l'amor de Déu. "Déu estima tant al món, que ha donat el seu Fill únic (Jo 3, 16). Des d'ara la creu és lloc d'encontre de Déu amb l'home i de l'home amb Déu. Déu revela la seva intimitat a la creu. I qui no elevi la seva mirada per contemplar el *traspassat*, no sap qui és Déu.

D'aquest costat brollà sang i aigua. Els pares de l'Església van veure en això un símbol del baptisme i l'Eucaristia. D'aquí ha nascut l'Església, esposa de Crist engendrada a la creu.

2.- "Nosaltres hem de gloriar-nos en la creu de nostre Senyor Jesucrist"

Però hem de descobrir també el significat de la creu per nosaltres. A això ens ajuda un text de la carta als Gàlates que diu: "Nosaltres hem de gloriar-nos en la creu de nostre Senyor Jesucrist pel qual tenim la Salvació, la vida i la Resurrecció".

Contemplem ara la creu com a signe de vida, de salvació. La creu és vida i no mort. Crist s'ha entregat com servent fidel: ha estat desfigurat i maltractat i així justificar a molts, deia la primera lectura. Ell és el gran sacerdot convertit en "font de Salvació eterna per a tots els qui se li sotmeten" (2na lectura). L'arbre de la creu no és com l'arbre del paradís, que era arbre de mort, sinó que és arbre de vida.

La creu és també llum que il·lumina completament la vida de l'home, donant sentit fins i tot als moments més foscos. Crist va assumir la nostra humanitat i va donar llum sobre tot. Va cridar, va pregar i va plorar en la soledat de Getsemaní. Va sentir l'abandó del Pare davant el dolor. Així ha donat llum al nostre patiment, al dolor de l'home, a la seva angoixa sobre la mort.

3- "Stat crux dum volvitur orbis"

La tercera frase no és de la Sagrada Escriptura, però resulta molt suggerent. Està presa del lema dels cartoixans: "Stat crux dum volvitur orbis"; "*La creu roman, mentre que el món canvia*".

El món passa. Passaran les guerres i les catàstrofes, el terrorisme i la violència, però també passarà l'opulència i el consumisme, el benestar i la riquesa. "Volvitur orbis". El món canvia. També nosaltres passarem.

Però la creu roman. "Stat crux". Roman com a signe indeleble de l'amor de Déu. Morirem i la creu seguirà aquí per cridar al món a l'amor de Déu. La nostra nació desapareixerà i la creu seguirà aquí: stat crux.

Aquesta creu és un signe provocador per al món. El món s'envolta de signes de poder (un lleó, una àguila ...) però la creu presenta a un ajusticiat mig nu. És un desafiament terrible a la cultura del benestar, del *light*, del viure en la superfície sense sacrifici. I un desafiament als valors d'aquest món.

És dia de contemplar la creu. "Mirau l'arbre de la creu, allà on morí el Salvador del món", direm en uns moments.

Potser fa temps que no miram la creu. Les tenim a casa, les portam al pit o a la solapa, però potser no hem dedicat temps a contemplar-la poc a poc, serenament i tranquil·lament. Deixem en aquests dies que la creu parli a la nostra vida.

HOMILÍA VIERNES SANTO

Catedral Basílica de Menorca, 14 de abril de 2017

Toda la liturgia de esta tarde nos invita a contemplar a Jesús en la cruz, instrumento terrible de tormento, en el que descubrimos nuestra salvación.

Para realizar esta contemplación de la cruz de Cristo, vamos a fijarnos en tres frases de la Sagrada Escritura y los antiguos cristianos, en las que se resume el significado de la cruz.

1.- Mirarán al que han traspasado

La primera frase aparecía al final del evangelio que hoy hemos proclamado. Es un texto del profeta Zacarías con el que Juan quiere iluminar el misterio de la cruz. Dice: "Mirarán al que han traspasado". Para que los cuerpos no quedaran colgados en sábado, los judíos pidieron a Pilato que les quebraran las piernas y así provocarles la muerte. Pero a Jesús lo encontraron ya muerto y no le quebraron las piernas, sino que le abrieron el costado con una lanza. De ese costado salió sangre y agua.

Esta frase es una invitación a mirar la cruz, a contemplar al que ha sido elevado sobre la tierra y atrae todo hacia sí. Quien cuelga del madero no es un maldito sino el signo de todas las bendiciones de Dios.

En esa cruz se revela todo el amor de Dios. "Tanto amó Dios al mundo que entregó a su Hijo único" (Jn 3, 16). Desde ahora la cruz es lugar de cita de Dios con el hombre y del hombre con Dios. Dios revela su intimidad en la cruz. Y quien no eleve su mirada para contemplar al traspasado, no sabe quién es Dios.

Lo que de ese costado salió fue sangre y agua. Los padres de la Iglesia vieron en ello un símbolo del bautismo y la Eucaristía. De ahí ha nacido la Iglesia, esposa de Cristo engendrada en la cruz.

2.- "Nosotros hemos de gloriarnos en la cruz de nuestro Señor Jesucristo"

Pero tenemos que descubrir también el significado de la cruz para nosotros. A ello nos ayuda un texto de la carta a los Gálatas que dice: "Nosotros hemos de gloriarnos en la cruz de nuestro Señor Jesucristo, por la que tenemos la salvación, vida y resurrección".

Contemplamos ahora la cruz como signo de vida, de salvación. La cruz es vida y no muerte. Cristo se ha entregado como siervo fiel: ha sido desfigurado y maltratado y así justificará a muchos, decía la primera lectura. Él es el Sumo sacerdote convertido en "fuente de salvación eterna para todos los que creen en Él" (2ª lect). El árbol de la cruz no es como el árbol del paraíso, que era árbol de muerte, sino que es árbol de vida.

La cruz es también luz que ilumina por completo la vida del hombre, dando sentido incluso a los momentos más oscuros. Cristo asumió nuestra humanidad y dio luz sobre todo. Gritó, oró y

Iloró en la soledad de Getsemaní. Sintió el abandono del Padre ante el dolor. Así ha dado luz a nuestro sufrimiento, al dolor del hombre, a su angustia sobre la muerte.

3- “Stat crux dum volvitur orbis”

La tercera frase no es de la Sagrada Escritura, pero resulta muy sugerente. Está tomada del lema de los Cartujos: “Stat crux dum volvitur orbis”; “la cruz permanece, mientras que el mundo cambia”.

El mundo pasa. Pasarán las guerras y las catástrofes, el terrorismo y la violencia, pero también pasará la opulencia y el derroche, el bienestar y la riqueza. “Volvitur orbis”. El mundo cambia. También nosotros pasaremos.

Pero la cruz permanece. “Stat crux”. Permanece como signo indeleble del amor de Dios. Moriremos y la cruz seguirá ahí para gritar al mundo el amor de Dios. Nuestra nación desaparecerá y la cruz seguirá ahí: stat crux.

Esa cruz es un signo provocador para el mundo. El mundo se rodea de signos de poder (un león, un águila...) pero la cruz presenta a un ajusticiado medio desnudo. Es un desafío tremendo a la cultura del bienestar, de lo fácil, del vivir en la superficie sin sacrificio. Y un desafío a los valores de este mundo.

Es día de contemplar la cruz. “Mirad el árbol de la cruz, en que estuvo clavada la salvación del mundo”, diremos en unos momentos.

Quizás hace tiempo que no miramos la cruz. Las tenemos en casa, las llevamos en el pecho o en la solapa, pero quizás no hemos dedicado tiempo a mirarla despacio, serena y tranquilamente. Dejemos en estos días que la cruz hablar a nuestra vida.